

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сѣга трѣпъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на »Държавенъ Вѣстникъ«

за явъ Ънѣжеството е 16 лева, за по вѣтъ заедно съ пощенскитѣ разноси 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, сѣбота 19 януарий 1885 год.

Брой 7.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество.

Въ понедѣльникъ на 7 януарий имахъ честъта да се представятъ на Негово Височество Гг. Началниците на шефскитѣ части съ печатни рапорти и новото настоятелство на Соф. опълченско дружество.

Въ вторникъ на 8 януарий Негово Височество прие на докладъ Военния Министръ Княза Кантакузина и Министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. П. Р. Славейкова.

Въ сѣщій день имаха честъта да се представятъ на Негово Височество Командира на 1-та Бригада Полковникъ Бушъ, Инспектора на Артиллерията Полковникъ Арсениевъ, Командира на 1-я пѣхоти Софийский на Негово Височество полкъ Подполковникъ Всеволожский, Командира на 1-й конний на Негово Височество полкъ Подполковникъ Ризенкиамфъ, Командира на 1-ий артиллерийский полкъ Подполковникъ Стояновъ, Командующий Конвоя на Негово Височество Подполковникъ Баронъ Коорвинъ, Капитанъ Рикунъ, Капитанъ Фрейманъ, Капитанъ Шепелъ, Капитанъ Пановъ, Поручикъ Никифоровъ, Поручикъ Петковъ, Поручикъ Петруновъ, Поручикъ Танфиловъ и Подпоручикъ Бановъ.

Въ срѣда на 9 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Нар. Просвѣщение г. Каролева и Министра на Фин. г. П. Каравелова.

Въ четвъртъкъ на 10 януарий Полковникъ Рѣшетинъ има честъта да се представи на Н. Височество.

Въ сѣбота на 12 януарий Н. Височество прие на докладъ Министра на Правосъдието г. Радославова.

Въ недѣля на 13 януарий имахъ честъта да обѣдватъ въ Двореца съ Негово Височество Рус-

ский Дипломатический Агентъ и Генераленъ Консулъ г. Кояндръ съ Господата си, Военный Министръ Князь Кантакузинъ, Началника на 1-ва Бригада Полковникъ Бушъ съ Господата си, Инспектора на Артиллерията Полковникъ Арсениевъ съ Господата си, Другаря на Военный Министръ Полковникъ Веймаръ, Командира на 1-я пѣхоти Софийский на Негово Височество полкъ Подполковникъ Всеволожки съ Господата си, Главния Воененъ Прокуроръ Полковникъ Лилиенфельдъ, Полковникъ Рѣшетинъ, Секретаря на Русското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство г. Картамишевъ, Подпоручикъ Князь Трубенкой и Дежурния Флигель-Адъютантъ Поруч. Стояновъ.

Въ понедѣльникъ на 14 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи г. П. Р. Славейковъ и Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията г. И. Цанова.

Въ сѣщій день Първий Оттом. Комисаръ по Вакуфитѣ Негово Превосходителство Нихадъ наша има честъта да се представи на Н. Височество.

Въ вторникъ на 15 януарий Н. Височество прие на докладъ Военный Министръ Княза Кантакузина. Въ сѣщій день имахъ честъта да се представятъ на Н. Височество Английский Дипломатический Агентъ и Ген. Консулъ г. Ласелъ и Полковникъ Рѣшетинъ.

Въ срѣда на 16 януар. Министръ тѣ на Външнитѣ Работи и на Финанситѣ се приеха отъ Н. Височество на докладъ. Въ сѣщій день Управителя на Българската Нар. Банка г. Ив. Ев. Гешовъ има честъта да се представи на Негово Височество.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 8.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашиятъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 14 януарий подъ № 550,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Сжществуещето до сега Министерство на Обществениитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията да се закрие.

II. Да се учреди „Дирекция на Обществениитѣ Сгради“, която да се присъедини къмъ Финансовото Министерство и да дѣйства подъ отговорността на Финансовия Министръ.

III. За Директоръ на Обществениитѣ Сгради да се назначи Князь М. Хилковъ съ 24,000 лева годишна заплата.

IV. Всички остатъци отъ бюджета на Министерството на Обществениитѣ Сгради и Търговията, отнасящи се специално до Обществениитѣ Сгради, да се пренесжтъ въ Финансовото Министерство и да се расходватъ, съгласно „закона за отчетността по бюджета“.

V. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица гр. София на 15 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ржка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 550.

Господарю!

Съгласно съ рѣшението на Народното Събрание, въ засѣданието му отъ 10 януарий т. г., имамъ честь да помоля най-покорно Ваше Височество да благоволите и разрѣшите, чрезъ подписването приложения при това указъ, да се закрие сжще-

ствующето до сега Министерство на Обществениитѣ Сгради, Земледѣлието и Търговията и подъ назвение „Дирекция на Обществениитѣ Сгради“ да се присъедини къмъ Финансовото Министерство, като почне да дѣйства подъ отговорността на Финансовия Министръ, и за Директоръ на Обществениитѣ Сгради да се назначи Князь М. Хилковъ.

Смътъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 14 януарий 1885 год.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Указъ

№ 7.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдиме и утвърдяваме слѣдующий

ЗАКОНЪ

за

ОТЧЕТНОСТЪТА ПО БЮДЖЕТА.

ГЛАВА I.

Общи положения относително бюджета.

Чл. 1. Бюджета е законодателенъ актъ, чрезъ който се предвиждатъ и разрѣшаватъ годишнитѣ приходи и разноси на държавата.

Чл. 2. Врѣмето, презъ което дѣйствува единъ бюджетъ, се нарича бюджетно упражнение.

Чл. 3. Упражнението носи името на финансовата година, за която е бюджета.

Финансовата година започва отъ 1 януарий и се свършва на 31 декемврий сжщата година.

Упражнението за всякий бюджетъ започва отъ 1 януарий и се свършва презъ слѣдующата година: за разносикитѣ на 31 августъ, а за приходитѣ на 31 декемврий.

Чл. 4. Бюджета на Княжеството се съставлява само за една година. Суммитѣ, предвидени въ разносния бюджетъ на една финансова година, се употребляватъ само за удовлетворение разноси по извършени работи презъ течение на годината.

Исключение се прави за кредититѣ опредѣлени за постройки, които поради нѣкои непредвидени

обстоятелства, не сж били свършени до 31 декемврий. Въ такъв случай предвиденитѣ въ бюджета сумми удовлетворяват работитѣ, които сж извършени до 1 юлий слѣдующата година.

ГЛАВА II.

За съставянието на бюджета.

Чл. 5. Всяко Министерство съставлява ежегодно частния бюджет за очакванитѣ по негово вѣдомство доходи и за предстоящитѣ му разноси. Въ тии бюджети трѣбва да се исключаватъ стоитинскитѣ.

Чл. 6. За съставление частния бюджетъ на всякое Министерство могатъ да служатъ свѣдѣнията и вѣдомоститѣ за разноситѣ и доходитѣ отъ подвѣдомственитѣ имъ учреждения.

Чл. 7. Частнитѣ бюджети на всякое Министерство ссе приготвяватъ споредъ формата за общий бюджетъ на Княжеството (членовѣтъ 19 до 25).

Чл. 8. Частнитѣ бюджети се представятъ съ нужднитѣ обяснения не по-късно отъ 1 августъ въ Министерството на Финанситѣ.

Чл. 9. Министерството на Финанситѣ, щомъ получи частнитѣ бюджети на Министерствата, провѣрява и сравнява ги съ дѣйствующитѣ закони и правилници и, като се увѣри, че съ нихъ се оправдаватъ предметитѣ и размѣритѣ на предложенитѣ сумми, състави изъ всичкитѣ части, заедно съ своя, общия бюджетъ на Княжеството.

Чл. 10. Министра на Финанситѣ, слѣдъ като прегледа частнитѣ бюджети, ако намѣри нѣкоя неправилностъ въ приходитѣ или разноситѣ на нѣкое Министерство, поврща ги незабавно наедно съ потребнитѣ бѣлѣжки въ надлежното Министерство за да се дадѣтъ въ най-кратко врѣме необходимитѣ обяснения и да станѣтъ нужднитѣ поправки.

Чл. 11. Ако при съставленieto на бюджета се породии препирня между Министра на Финанситѣ и нѣкой отъ другитѣ Министри, въпроса се представя за разглеждане въ Министерский Сѣвътъ.

Чл. 12. При съставленieto бюджета на Княжеството Министра на Финанситѣ се старае, по възможности, да приведе въ равновѣсие доходитѣ съ разноситѣ. Ако по мнѣнието му равновѣсието може да се достигне чрезъ намаляване нѣкои отъ суммитѣ въ частнитѣ бюджети, той указва кои параграфи отъ разноситѣ могатъ да се намалятъ или отложатъ.

Чл. 13. Ако независимо отъ предложенитѣ съкращения доходитѣ на Княжеството се оказватъ по-малки отъ разноситѣ, то въ такъв случай,

Министра на Финанситѣ е длъженъ да покаже за покриване предстоящия недостигъ особни источники.

Чл. 14. Съставенитѣ върху вишеозначенитѣ основания прихода-разносенъ бюджетъ на Княжеството се представлява отъ Министра на Финанситѣ заедно съ неговитѣ бѣлѣжки и заключения не по-късно отъ 1 септемврий на разглеждане въ Министерский Сѣвътъ. Послѣдний като го разгледа, ако не намѣри потрѣбно да направи нѣкои забѣлѣжки, поврща го незабавно на Финансовия Министръ за да го внесе съ Княжеска заповѣдъ на разглеждане и одобрение въ Народното Сѣбрание.

Чл. 15. Слѣдъ като се гласува отъ Народното Сѣбрание, бюджета на Княжеството се представя отъ Финансовия Министръ по обикновенния редъ за утвърждение отъ Негово Височество Князя.

Забѣлѣжка. Бюджета на Княжеството трѣбва непременно да е съставенъ и внесенъ на разглеждане и одобрение отъ Народното Сѣбрание най-късно до 1 ноемврий на предшествоващата година, а представенъ на утвърждение отъ Князя не по-късно отъ 1 декемврий.

Чл. 16. Слѣдъ утвърдението отъ Негово Височество бюджетътъ, по распореждане на Министерството на Финанситѣ, се обнародва за всеобщо знание.

Чл. 17. Бюджето-проекта състои отъ двѣ части: първата за приходитѣ, а втората за разноситѣ на Княжеството.

Чл. 18. Приходитѣ и разноситѣ биватъ постоянни и случайни или врѣмenni.

Постояннитѣ доходи сж ония, които се получаватъ отъ постояннитѣ доходни источники.

Постояннитѣ разноси сж ония, които сж предназначени да обезпечатъ правилния ходъ на управлението.

Постояннитѣ разноси веднѣжъ признати необходими за да удовлетворяватъ нѣкои нужди, опредѣлени съ законъ, воспроизвеждатъ се отъ послѣ въ извѣстни управления ежегодно, до когато се прекратятъ съ новъ законъ.

Врѣменнитѣ или случайнитѣ разноси сж ония, които възникватъ вслѣдствие нѣкои преходящи нужди и то презъ извѣстенъ периодъ, слѣдъ истечението на който тѣ се прекращаватъ и по вѣчето нѣти не съ особенъ законъ, а просто защото цѣльта на назначението имъ е достигната.

Отъ суммитѣ опредѣлени за обдѣлване на личния съставъ къмъ врѣменнитѣ разноси, се причиславатъ съдържанието на врѣмenni учреждения и длѣжности, сѣщо добавочното съдържание; а къмъ постояннитѣ съдържанието на всички лица, назначавани съ указъ или приказъ, на длѣжностъ въ трайни учреждения.

Къмъ вещественнитѣ врѣмenni разноси се отнасятъ постройкитѣ и значителни поправки, всички припаси, материали и вещи, потребни само за известно врѣме.

Къмъ постояннитѣ вещественни разноси се отнасятъ поправки, материали и вещи и въобще вещественни разноси, които се подновяватъ ежегодно.

Чл. 19. Доходитѣ се предвиждатъ въ приходния бюджетъ (обр. № 1) съ цѣлото имъ предполагаемо количество, безъ да се спадатъ разносикитѣ, които може да станатъ по събиранieto имъ или за каквото и да било друго нѣщо.

Чл. 20. Никое Министерство не бива при съставянieto на бюджета си да показва по нѣкой параграфъ отъ приходния бюджетъ по-голяма сума отъ най-горнята, що е постѣпила по сѣщия параграфъ въ една отъ минѣлитѣ години, освѣнъ ако по законодателенъ редъ се е угодѣмилъ прихода чрезъ налагане нови или по-високи берии.

Заради това проекта на приходния бюджетъ трѣбва да бѣде придруженъ:

а) отъ една таблица (обр. № 2), въ която да сѣ изложени едно по едно всички постѣпления отъ сѣщитѣ даждия въ нѣколко отъ предидущитѣ години, а срещу тѣхъ въ особенни графи разрѣшенитѣ въ текущия бюджетъ приходи и предполагаемитѣ за постѣпване сумми по бюджета за слѣдующата година, и най-послѣ разликата въ повече или по-малко между двѣтѣ години, и

б) отъ изложение за предположенията по увеличаванieto или намаляванieto на приходитѣ.

Чл. 21. Въ приходния бюджетъ се притура една глава за непредвиденитѣ доходи, гдѣто се записватъ всички случайни постѣпления.

Чл. 22. Разносния бюджетъ (обр. № 3) трѣбва да съдържа въ особни параграфи всички необходими разноси на държавата.

Той трѣбва да е придруженъ отъ обяснителни таблици (обр. № 4), които съдържатъ подраздѣленията на всяка разноска, сравненiята ѝ съ отпуснатитѣ сумми за текущата година и разликитѣ въ повече или по-малко между суммитѣ на текущия бюджетъ и суммитѣ, които се искатъ за слѣдующия бюджетъ.

Обяснителнитѣ таблици трѣбва да представляватъ всички подробности, които сѣ необходими при разглежданieto бюджета отъ законодателното тѣло.

Чл. 23. Разносикитѣ за личния съставъ не могатъ да се сливатъ заедно съ вещественнитѣ разноси въ единъ и сѣщия параграфъ.

Чл. 24. За дребни разноси, които не могатъ да се изброятъ и опредѣлятъ при съставлението

бюджета, всяко Министерство предвижда въ особень параграфъ, подъ название „непредвидени разноси“ сума не по-голяма отъ 5000 лева. А за допълнителни кредити по параграфи предвидени въ бюджета и за извънредни кредити по параграфи непредвидени въ бюджета, се предвижда по единъ особень параграфъ за всяко Министерство подъ название „запазенъ фондъ за допълнителни и извънредни кредити“, суммата на който не може да надминава 4% отъ цѣлата сума на разносния бюджетъ за всяко Министерство (чл. 58).

Чл. 25. За всички параграфи по едно и сѣщо Министерство номерацията слѣдва непрекъснато отъ начало до края на бюджета, а суммитѣ се събиратъ по глава.

ГЛАВА III.

Свърхсѣмѣтни кредити.

Чл. 26. Свърхсѣмѣтни кредити могатъ да бѣждатъ или допълнителни по предметитѣ, които сѣ предвидени въ бюджета, или извънредни по предметъ непоименовани въ бюджета.

Чл. 27. Свърхсѣмѣтенъ кредитъ може да се иска само за такава разноска, която по сѣществото си не е могла да бѣде предвидена при съставянieto и одобрението на дѣйствующия бюджетъ и която безъ крайна вреда не може да бѣде отложена до бѣждящия бюджетъ, нито пъкъ да се удовлетвори отъ „запазенъ фондъ“ или отъ непредвиденитѣ разноси.

Чл. 28. При исканieto свърхсѣмѣтни кредити трѣбва да се излагатъ подробно причинитѣ, по които разноската не могла да се предвиди при съставлението на дѣйствующия бюджетъ и по които не може да бѣде отложена за въ бѣждящия бюджетъ.

Чл. 29. Свърхсѣмѣтнитѣ кредити не може да надминуватъ презъ цѣла година за всички Министерства опредѣлената въ чл. 126 отъ Конституцията сума 300,000 лева.

Чл. 30. Свърхсѣмѣтнитѣ кредити се искатъ: 1) преди откриванieto сессията на законодателното тѣло, ако дѣлото не търпи отлагане; 2) въ продължение на сессията, и въ двата обаче случаи, слѣдъ предварителното за това сношение съ Министра на Финанситѣ, който като провѣри приведенитѣ за подкрѣпление мотиви, увѣдомлява надлежния Министръ да ли има достатъчно средства за да се удовлетвори разноската.

Чл. 31. Преди откриванieto на сессията ходатайството за свърхсѣмѣтния кредитъ се представя за разглеждане въ Министерскій Сѣвътъ, придружено отъ писменното мнѣние на Финансовия

Министръ. Слѣдъ като Съвѣта разрѣши кредита, надлежний Министръ представя докладъ и указъ Князю за утвърждение. Указа, съ който се разрѣшава свѣрхсѣмѣтния кредитъ, се обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Указа непременно трѣбва да се внесе за одобрение въ най-близката сесия на Народното Събрание.

Чл. 32. Презъ врѣмето до като трае сесията на Народното Събрание, свѣрхсѣмѣтния кредитъ се иска направо отъ Събранието по установения редъ, като надлежний Министръ му представя заедно съ ходатайството си и мнѣнието на Финансовия Министръ.

Чл. 33. Сключването на свѣрхсѣмѣтнитѣ кредити се извършва споредъ общитѣ установени правила въ чл. 83 до 100 за сключването на бюджета.

ГЛАВА IV.

Общи положения относително приходитѣ.

Чл. 34. Предвиденитѣ и узаконени въ бюджета на Княжеството приходи се прибиратъ, съгласно съ особеннитѣ за това закони и правилници, отъ надлежнитѣ учреждения и лица, които ги съсредоточаватъ въ окръжнитѣ и околийски ковчежничества.

Чл. 35. Никакъвъ данѣкъ не може да се налага или събира, ако не е разгледанъ и вотиранъ отъ Народното Събрание и утвърденъ отъ Негово Височество Князя.

Чл. 36. За всяко внасяние пари и други стойности въ ковчежничествата или други правителствени учреждения за държавна или обществена работа, се издава потребната квитанция отъ кочанъ.

Чл. 37. Надлежнитѣ учреждения и лица внасятъ въ окръжнитѣ и околийски ковчежничества събиранитѣ отъ разни доходи сумми най-малко веднѣжъ въ мѣсеца. Ако постѣпвающитѣ сумми сѣжъ значителни, внасянието имъ трѣбва да става по-често.

Чл. 38. Всяко внасяние сумми въ окръжнитѣ или околийски ковчежничества става за смѣтка на Финансовото Министерство, което съсредоточава суммитѣ отъ всичкитѣ ковчежничества въ съотвѣтствующитѣ регистри на държавното счетоводство.

Чл. 39. Държавнитѣ, обществени и други сумми, внасяни въ окръжнитѣ и околийски ковчежничества, се прибиратъ само отъ ковчежника или помощника му, а въ другитѣ учреждения отъ лицата, на които е възложена тая обязанностъ.

Чл. 40. Дроби отъ стотинки не се взематъ въ внимание отъ ковчежничествата и другитѣ прави-

телствени учреждения. Дробитѣ се унищожаватъ всякога въ полза на хазната.

Чл. 41. Всяко лице натоварено да прибира или издава държавни пари, се брой за отчетникъ.

Отчетници сѣжъ такожде и лицата, които управляватъ правителствени складове.

Чл. 42. Ни едно лице, което борави съ държавни сумми или материали, не може да постѣпни на длъжностъ, до като не даде опредѣлената отъ специалний законъ гаранция, осѣжъ предвиденитѣ въ тоя законъ исключения.

Чл. 43. Въ ковчежничествата и другитѣ финансови учреждения може да приематъ и издаватъ пари само лица, зависящи отъ Финансовия Министръ, назначавани по негово представление, отговорни предъ него за дѣлата си и подсѣжими на Върховната Смѣтна Палата.

Подвѣдомственитѣ на други Министерства лица, които въ разнитѣ правителствени учреждения сѣжъ натоварени съ събирането на държавнитѣ приходи и внасянието имъ въ ковчежничествата, сѣжъ такожде отговорни за дѣлата си по парична частъ предъ Финансовия Министръ и подсѣжими на Върховната Смѣтна Палата.

Чл. 44. Отчетници, отговорни предъ Финансовия Министръ и подсѣжими на Върховната Смѣтна Палата, сѣжъ слѣдующитѣ:

- 1) управителя и ковчежника на Банката, както и управителитѣ и ковчежницитѣ на банковитѣ клонове;
- 2) окръжнитѣ и околийски ковчежници;
- 3) митарствен. управители, касиери и опѣнители;
- 4) писаритѣ на митарственитѣ пунктове;
- 5) началницитѣ на тел.-пощенскитѣ станции;
- 6) секретаритѣ и нотариуситѣ при сѣдилищата;
- 7) канцелариститѣ при агентствата и драгомина при Министерството на Външнитѣ Дѣла;
- 8) ковчежника книговодителъ на Държавната Печатница;
- 9) управителя на образцовия чифликъ;
- 10) магазинеритѣ, които управляватъ правителствени складове и материали, и
- 11) лицата, които издаватъ паспортитѣ.

Чл. 45. Всички отъ горѣпоменатитѣ лица сѣжъ обязани да представятъ всяка година въ Върховната Смѣтна Палата отчетъ за операциитѣ си по прихода, придруженъ отъ узаконенитѣ оправдателни документи. Относително же разноситѣ, отчети представляватъ ней само окръжнитѣ и околийски ковчежници, които произвеждатъ безъ исключение всички разноси.

Чл. 46. Отчетитѣ за прибранитѣ и разнесени държавни сумми се представятъ отъ отчетницитѣ

въ Върховната Сметна Палата чрезъ Финансовото Министерство, а отчетитѣ за полученитѣ и разнесени държавни материали се представятъ чрезъ Министерството, подъ вѣдомството на което се намиратъ тия материали.

Чл. 47. Лицата, на които е възложенъ надзора за правилното и воврѣменно постѣпване на държавнитѣ приходи, сж отговорни предъ Финансовия Министръ, за нередовното имъ постѣпване, ако послѣдното произлиза отъ небрѣжението имъ, или пакъ защото не сж взели на врѣме всички мѣрки и употребили всички предписани отъ Финансовото Министерство срѣдства.

Чл. 48. Държавното съкровище има привилегия надъ имуществата на всѣки ковчезникъ или друго лице, което е натоварено да прибира и разпосва държавни пари и материали.

Чл. 49. Никой ковчезникъ, или друго лице което борави съ държавни пари и материали, не може да се избави отъ отговорностъ за откраднати или изгубени сумми, ако не докаже, че това е слѣдствие на непреодолима сила (*force majeure*), и че всичкитѣ предписани отъ закона предуказителни мѣрки сж били взети.

До като чака окончателното разрѣшение на дѣлото въ подобни случаи, Финансовия Министръ трѣбва да вземе отъ отговорното лице, здрава гаранция за ограбената или изгубена сума.

Чл. 50. Всѣка година се предвижда въ бюджета особена сума, която да служи за покриване или уравнивание загубитѣ, които произлизатъ отъ непреодолими сили.

Чл. 51. Чиновницитѣ, натоварени специално съ контролиране счетоводството на финансовитѣ учреждения, сж отговорни за всѣки недостигъ (дефицитъ), който би се появилъ, вслѣдствие на погрѣшно провѣряване книгитѣ или сметкитѣ. Единъ мотивиранъ указъ опредѣля, по предложението на Финансовия Министръ, суммата, за която чиновника е въ тоя случай отговоренъ.

ГЛАВА V.

Общи положения относително разноскитѣ.

Чл. 52. Потрѣбнитѣ кредити за разноскитѣ на всѣко Министерство се узаконяватъ съ утвърждението на ежегодния разносенъ бюджетъ на Княжеството.

Чл. 53. Всичкитѣ разноски на Княжеството се извършватъ само чрезъ окръжнитѣ и околийски ковчезничества.

Чл. 54. Министритѣ не могатъ да изразноватъ повече, отъ колкото кредитъ е отворенъ всѣкому.

Чл. 55. Министритѣ могатъ да распоредятъ съ оставенитѣ на расположението имъ кредити, щомъ почне финансовата година, като съблюдаватъ установенитѣ за това правила.

Чл. 56. Всѣка сума, искана съ платежна заповѣдъ на Министритѣ или второстепеннитѣ распоредители, трѣбва да се отнася до предвидени въ бюджета кредити.

Наименованието на разноса въ заповѣдта трѣбва да съотвѣтствува напълно съ означения предметъ въ бюджета.

Чл. 57. Пренасяние сумми изъ една глава въ друга или изъ единъ § въ други на бюджета се запрѣщава безусловно.

Чл. 58. Пренасяние сумми изъ запазенія фондъ за попълнение на нѣкой други параграфъ, а сжщо откриване кредитъ изъ тоя фондъ за разноски непредвидени въ бюджета (чл. 24), не може да се извършва освѣнъ слѣдъ постановление отъ Министерския Съвѣтъ, утвърдено съ указъ отъ Негово Височество. Но преди да се внесе кредита за одобрене въ Министерския Съвѣтъ, надлежний Министръ взема мнѣнието на Финансовия Министръ.

Указа на Негово Височество, съ който се позволява пренасянята на сумми изъ запазенія фондъ за попълнение на нѣкой другъ §, а сжщо и за откриване кредитъ изъ тоя фондъ за разноски непредвидени въ бюджета, трѣбва заедно съ мотивирания докладъ (ако това не се отнася до нѣща, които трѣбва да се държатъ тайно) непременно да се публикуватъ въ Държавенъ Вѣстникъ и да се внасятъ за утвърждение въ най близката сессия на Народното Собрание.

По никакъвъ начинъ не могатъ да се пренасятъ изъ тоя фондъ сумми за попълнение §§ въ бюджета опредѣлени за съдържане личнитѣ състави на учреждения.

Безусловно се запрѣщава употреблението сумми изъ тоя фондъ за учреждаване нови длѣжности или за попълнение §§ въ бюджета, гдѣто не могатъ да се изискватъ строги документални оправдания за израсходването на предвиденитѣ въ тѣхъ сумми, като непредвидени и безусловни кредити и пр.

Чл. 59. Всичкитѣ общеполезни работи, като: пѣтища, канали, мостове на рѣкитѣ, желѣзници, канализации, здания, памятници, пристанища и др. подобни предприятия отъ обща полза, стойността на които надмивува 50000 лева се разрѣшаватъ отъ суммитѣ предвидени за тая цѣль въ бюджета съ княжески укази, придружени отъ мотивирани доклади. Сключанитѣ за подобни пред-

прииятия контракти иматъ сила само слѣдъ утвърдението имъ отъ Министерския Съвѣтъ.

Чл. 60. Ако за тия работи или предприятия се дава само помощъ отъ съкровището, кредита трѣбва да се разрѣши съ указъ, преди да се почне изпълнението.

Чл. 61. Финансовия Министръ позволява плащанieto само на ония платежни заповѣди и делегации, които се отнасятъ до кредититѣ означени въ бюджета, или разрѣшени съ указъ съгласно членове 26 до 34.

Той е длъженъ да спира исплащанieto на всѣка заповѣдъ, която е издадена несъобразно съ съществующитѣ законоположения и е отговоренъ за всички сумми, които би допусналъ да се исплатятъ незаконно.

Чл. 62. Не може да се исплати никоя сума безъ звание на Финансовия Министръ и безъ предварителна виза на платежнитѣ заповѣди или делегациитѣ, съ които се заповѣдва на ковчежничествата да отпущатъ исканитѣ сумми.

Чл. 63. Издавачитѣ на платежни заповѣди сж отговорни за суммитѣ, които сж платени на нѣкои лица, безъ да иматъ право за тѣхъ.

Всичкитѣ сумми заплатени неправилно или по погрѣшка се повръщатъ въ ковчежничествата или отъ получателитѣ или отъ издавачитѣ на заповѣдта.

Чл. 64. Когато нѣкои отъ недвижимитѣ или движимитѣ предмети (имущества), находящи се въ распоряжение на Министерствата или на другитѣ учреждения, немогатъ да се употребяватъ за работи и трѣбва да се продаждатъ, продажбата трѣбва да се извършва съ наддавание, съгласно съ съществующитѣ положения, и въ присѣствието на единъ финансовъ чиновникъ.

Получената отъ продажбата сума се записва въ приходъ въ текущия бюджетъ.

Чл. 65. Министритѣ издаватъ платежни заповѣди въ полза на съкровището отъ тѣхнитѣ кредити, за покупката или наема на всички предмети, които се турятъ на расположението имъ отъ другитѣ министри за нуждитѣ на повѣренитѣ тѣмъ Министерства или учреждения. Отпущанитѣ за това сумми се записватъ на приходъ за възстановление на кредита на съответствующитѣ параграфи по бюджета за текущата година.

Чл. 66. За учрежденията управлявани по стопански начинъ направо отъ правителството, стойността на продуктитѣ произведени въ учрежденията, които се употребяватъ въ натура, се предвижда въ приходния бюджетъ за сжщата година. Но и въ разносния бюджетъ се отваря въ

сжщия размѣръ кредитъ на надлежния Министръ; тѣй щото употребенитѣ въ натура продукти се исплащатъ чрезъ платежни заповѣди и се записватъ въ отчетнитѣ книги подъ рубрика „употрѣбени въ натура продукти“.

Чл. 67. Записватъ се сжщо на приходъ по бюджета, повърнатитѣ въ съкровището сумми, които сж платени неправилно или по погрѣшка и които получателитѣ сж внесли слѣдъ сключването на бюджета.

Чл. 68. Неправилно зети, повече получени и остатки отъ авансови сумми, ако се повърнатъ въ ковчежничеството презъ врѣмето до като трае бюджетното упражнение, къмъ което се отнасятъ, се възстановяватъ въ кредита на надлежното Министерство, като предварително се поиска това отъ Финансовия Министръ. При отношението трѣбва да се представя подадената отъ ковчежничеството квитанция, срещу внесената сума, а сжщо единъ описъ съдържащъ:

1) датата и Но. на платежната заповѣдъ, по която се възстановява кредита;

2) лицето, което е внесло суммата въ ковчежничеството, и

3) причинитѣ по които е нужно да се възстанови суммата въ кредитъ на съответствующия Министръ.

Чл. 69. Освѣнъ кредититѣ, които се възстановяватъ по горѣпоменжтия начинъ, никоя друга сума внесена въ ковчежничеството не може да се истегли отъ Министритѣ.

ГЛАВА VI.

Разрѣшаване и исплащане на разноснитѣ.

Чл. 70. Само Министритѣ или опълномощенитѣ отъ тѣхъ лица могатъ да разрѣшаватъ сумми за разноси.

Чл. 71. Никаква сума не се разрѣшава за обзавеждане или възнаграждение, освѣнъ въ случаитѣ предвидени въ специални за това закони.

Чл. 72. Не е позволено на никой чиновникъ да заема въ сжщото врѣме двѣ или повече длъжности и да получава двѣ или повече заплати. Исклучение се допуска само въ случаи, които би предвидѣлъ нѣкой специаленъ законъ.

Чл. 73. Министритѣ и разнитѣ учреждения въ Княжеството не сключватъ за вещественни разноси ни единъ контрактъ и търгъ съ срокъ по дългъ отъ една година. Исклучение се прави само когато естеството на работата не позволява да се върши тя въ една година безъ ущърбъ за хазната или за самата работа. Въ такъвъ случай позво-

лява се сключването условия за по дългът срокъ, който въ който случай не бива да надмине три години и това става съ разрѣшението на Министерския Съвѣтъ.

Чл. 74. Всички търгове, произвеждани въ името на Княжеството, ставатъ съ публично наддаване или намаляване. Исклучения съставляватъ само предвиденитѣ въ слѣдующия членъ случаи.

Чл. 75. Може да се сключватъ условия по съглашение:

1) за доставки транспорти и постройки на сума не по голѣма отъ 2000 лева;

2) за всѣкакъвъ видъ доставки, които правителството трѣбва да държи тайно. Въ тоя случай търгътъ трѣбва да е разрѣшенъ предварително отъ Княза върху докладъ отъ надлежний Министръ, основанъ на постановление отъ Министерския Съвѣтъ;

3) за нѣща, които се намиратъ само у едно лице;

4) за списания, издѣлия, машини и художествени работи, изработванието на които трѣбва да се повѣри на артисти или прочути работници;

5) за експлоатации, фабрикации и доставки, които се правятъ за опитъ;

6) за материи и предмѣти, които по специалността и натурата имъ трѣбва да се купятъ право отъ производителитѣ;

7) за доставки, транспорти или постройки, за които не сж се представили оферти, слѣдъ два пѣти обявяванъ търгъ или сж предложени неизносни цѣни;

8) за доставки, транспорти или постройки, които по неизбѣжна бързина, причинена отъ непредвидени обстоятелства, не могатъ да търпятъ отлагание за търгъ;

9) за продаване мобили неупотрѣбими и нѣща за ядене, когато оцѣнката имъ не надминава 1000 л.;

10) за наемвания здания и други недвижности, необходими за помѣщение на правителственитѣ учреждения или за друга нѣкоя нужда;

11) за доставяние потрѣбнитѣ нѣща на арестантитѣ, когато доставката се порѣчва на благотворителни заведения или за работи, които се извършватъ отъ самитѣ арестанти, и

12) за пренасяние държавни сумми и за превозване правителствени вещи отъ населението, до опредѣленитѣ отъ правителството мѣста.

Чл. 76. Търговетѣ, както и условията по доброволно съглашение, се произвеждатъ съгласно съ закона за търговетѣ.

Чл. 77. Постройкитѣ и материалитѣ, които по естеството си или по други нѣкои обстоятелства, за които се говори въ горнитѣ пунктове,

трѣбва да се извършватъ или доставятъ по стопански начинъ, се разрѣшаватъ съ указъ съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ.

Чл. 78. Ни една сума не може да се плати отъ хазната, преди да е отворено за нея кредитъ отъ нѣкой Министръ, или второстепененъ распоредителъ, на основание делегацията му.

Чл. 79. Актоветѣ, чрезъ които Министритѣ располагатъ съ разрѣшенитѣ тѣмъ кредити, се наричатъ „Министерски заповѣди“.

Чл. 80. Министерскитѣ заповѣди се дѣлятъ на платежни заповѣди и делегации.

Платежнитѣ заповѣди сж ония, които Министритѣ издаватъ направо въ полза и въ името на единъ или повече кредитори на хазната.

Делегациитѣ сж ония, чрезъ които Министритѣ турятъ частъ отъ кредита си въ распоряжение на второстепенни распоредители, които отъ своя страна издаватъ платежни заповѣди въ полза и името на единъ или повече кредитори.

Чл. 81. Правилата за издаването платежни заповѣди и делегации, начинътъ на съставлението и исплащанieto имъ, както и способа за оправданieto на разноскитѣ, ще се опредѣлятъ въ „правилникъ за приспособлението на закона за отчетността по бюджета“; въ „правилникъ за способа на произвежданieto държавнитѣ разноси и за документитѣ, които трѣбва да ги оправдаватъ“ и въ „правилникъ за редътъ, счетоводството и дѣлството на окръжнитѣ и околийски козачества“.

ГЛАВА VII.

Окончателно сключване на бюджета.

Чл. 82. Окончателното сключване на бюджета се извършва съ особенъ законъ, къмъ който се прилагатъ потрѣбнитѣ вѣдомости.

Чл. 83. Законопроекта за окончателното сключване бюджета на всѣка финансова година и подкрѣпителнитѣ вѣдомости трѣбва да се представи на Народното Събрание веднага слѣдъ сключването на бюджетното упражнение.

Чл. 84. Законопроекта за сключването на бюджета се представлява съ подраздѣленията му въ глави и параграфи.

Чл. 85. Вѣдомоститѣ, които се прилагатъ къмъ законопроекта за сключването на всѣки бюджетъ сж слѣдующитѣ:

- 1) Вѣдомостъ по прихода, която съдържа:
 - а) предполаганитѣ по бюджета постѣпления;
 - б) констатиранитѣ права за постѣпление;
 - в) постѣпалитѣ сумми, и
 - г) останѣлитѣ за прибиране сумми.

2. Вѣдомость за разносикѣ, която съдържа по Министерството, глава и параграфъ:

а) открититѣ кредити въ бюджета и свѣрх-сметнитѣ кредити;

б) суммитѣ, които кредиторитѣ на хазната трѣбвало да получатъ;

в) исплатенитѣ сумми, и

г) останалитѣ за исплащаніе сумми.

3. Сравнителна вѣдомость по Министерството, глава и параграфъ, за приходитѣ и разносикѣ на сключвания бюджетъ съ приходитѣ и разносикѣ на по-прѣдния.

Чл. 86. Постъпналитѣ сумми отъ недоборитѣ на сключения бюджетъ се записватъ на приходъ въ сметка на слѣдующитѣ финансови години.

Чл. 87. Платежни заповѣди за разноси по всѣмъ бюджетъ се издаватъ само до 15 юлия втората година отъ бюджетно упражненіе, а се исплащатъ до 31 августъ.

Чл. 88. Ако кредиторитѣ на хазната не сж поддирвали исплащаніето на платежнитѣ имъ заповѣди до 31 августа отъ втората година, платежнитѣ заповѣди, издадени въ тѣхна полза, се унищожаватъ, безъ обаче да губятъ правата си.

Чл. 89. Кредититѣ или части отъ кредити, които не сж били употребени до поменятія срокъ 155 юлия, се унищожаватъ по книгитѣ на разнитѣ министерства.

Чл. 90. Останалитѣ свободни кредити при сключваніето на единъ бюджетъ не могатъ подъ никакви условия да се употребяватъ за каквото и даа било предназначение. Тѣ съставляватъ економіи на хазната.

Чл. 91. Кредититѣ открити за повръщаніе на лица или учреждения, срещу повече земени сумми, несправилно събрани и наложени берии, глоби, конфискации и пр., се излагатъ въ особна вѣдомость при представленіето главния отчетъ на Ффинансовото Министерство.

Чл. 92. Разноси, които се отнасятъ до сключени бюбюджети и трѣбва да се исплатятъ, както и суммитѣ по унищоженитѣ съгласно чл. 88 платежни заповѣди, се отпущатъ отъ слѣдующитѣ бюджети, вътъ които се предвижда нарочно за това параграфъ попо всѣко министерство, подъ название „расходъ за сметка на сключени бюджети“. Въ поменятія параграфъ не се предвижда никаква сумма при съставленіето на бюджета, а при сключваніето мму се вписва общата сумма на всички исплатени заповѣди отъ сключени бюджети.

Въ платежнитѣ заповѣди се спомѣнува за сметка на коя година и кой параграфъ се плащатъ по-

добни сумми, и суммитѣ по тоя § не трѣбва да надминуваъ останалитѣ отъ него при сключваніето на бюджета свободни кредити (гледай чл. 95).

Платежнитѣ заповѣди за подобни разноси иматъ сила само до края на годината, презъ която сж издадени. Слѣдъ истичаніето на годината тѣ се унищожаватъ и министритѣ не могатъ да издаватъ повторни заповѣди освѣнъ по нови просьби отъ кредиторитѣ и отъ слѣдующия бюджетъ.

Чл. 93. Главний годишенъ отчетъ на Финансовото Министерство (чл. 112) обема една обща вѣдомость, която представлява за всѣки сключенъ бюджетъ, по § на разноската, унищоженитѣ кредити изъ останалитѣ неисплатени разноси, разрѣшенитѣ допълнителни кредити за удовлетвореніе на тия разноси и исплатенитѣ сумми до опредѣления срокъ.

Чл. 94. При сключваніето на всѣки бюджетъ Министерствата съставляватъ вѣдомость въ два екземпляра, (обр. No. 5), съ обозначеніе всички останали неисплатени разноси отъ тоя бюджетъ, имената на кредиторитѣ, видѣтъ на разносикѣ и дължимата всѣкому сумма.

За тая цѣль всѣко ковчежничество испраща въ съответствующитѣ Министерства вѣдомость подъ сжщата форма, при която прилага и оправдателнитѣ документи за неисплатенитѣ сумми.

Предвиденитѣ въ тая вѣдомость разноси се исплащатъ съгласно чл. 92.

Чл. 95. Когато нѣкоя дължима отъ хазната сумма не е предвидена въ горѣпоменятата вѣдомость, защото не е била разрѣшена до сключваніето на бюджета, къмъ който се отнася, тѣ се исплаща чрезъ допълнителенъ кредитъ разрѣшенъ съ указъ или законъ. Разрѣшава се съ указъ, ако дължимата сумма не надминава свободния кредитъ при сключваніето на бюджета по сжщия параграфъ, а ако суммата надминава свободния кредитъ, Министритѣ искатъ допълнителенъ кредитъ съ законъ.

Чл. 96. Платежни заповѣди издадени за разноси относящи се до сключения бюджетъ, не се визиратъ отъ Финансовото Министерство, до като то не провѣри, записана ли е суммата между унищоженитѣ кредити, които сж изложени въ представената съгласно чл. 95 вѣдомость.

Тия платежни заповѣди трѣбва да обозначаватъ порядния номеръ на кредита въ поменятата вѣдомость за останалитѣ неисплатени сумми при сключваніето на бюджета или въ допълнителнитѣ списъци. Освѣнъ това заповѣдитѣ трѣбва да показватъ годината, къмъ която се отнася отпуснатата сумма.

Чл. 97. При истечението на всѣка година, ковчежничествата испращатъ въ Финансовото Министерство вѣдомостъ по Министерство, финансова година и §, за извършенитѣ платежи презъ годината за смѣтка на сключени бюджети.

Чл. 98. Всѣка година се дава отчетъ на Върховната Смѣтна Палата за всички операции относително расчитването на сключенитѣ бюджети. За подкрѣпление на тоя отчетъ Финансовиятъ Министръ испраща на Палатата единъ отъ двата екземпляра на съставенитѣ отъ другитѣ Министри вѣдомости (обр. No. 5), съгласно чл. 95 и вѣдомоститѣ за исплащанитѣ сумми отъ ковчежничествата (чл. 98).

Допълнителни вѣдомости се съставятъ по същата форма (обр. No. 5) и испращатъ въ Палатата за всички нови кредити, които сж разрѣшени относитѣ съгласно чл. 98.

ГЛАВА VIII.

Заличаване кредити въ полза на хазната.

Чл. 99. Заличаватъ се въ полза на хазната всичкитѣ сумми, за които кредиторитѣ не сж били поискали да имъ се издаде платежна заповѣдъ въ разстояние на три години отъ постѣпването на финансовата година, къмъ която се отнасятъ.

Чл. 100. Исключаватъ се отъ горното правило суммитѣ, за които не е издадено заповѣдъ до опредѣления срокъ по намѣса на администрацията, или по слѣдствие на процесъ, възбуденъ въ сѣдебнитѣ учреждения.

Чл. 101. Всѣка платежна заповѣдъ исплащанieto на която не е било поискано въ разстояние на три години, начинай отъ 1 януарий на финансовата година за която е заповѣдта, се тоже унищожаватъ въ полза на хазната.

Туй постановление не се отнася до платежни заповѣди, на които е наложено секвестро или запоръ.

Чл. 102. Слѣдъ истичанието на третата година суммата отъ секвестираниитѣ платежни заповѣди се записва въ депозитъ отъ ковчежничеството, до като се разрѣши отъ надлѣжното сѣдилище, кому принадлежи (чл. 111).

Чл. 103. За дълговетѣ, които Министритѣ би трѣбвало да исплатятъ слѣдъ три годишенъ срокъ, могатъ да се издадѣтъ платежни заповѣди само слѣдъ като се разрѣши извънреденъ кредитъ съ особенъ законъ. Тия разности се записватъ въ текущия бюджетъ подъ особенъ параграфъ „разности по просрочени упражнения“.

Чл. 104. Ако такива дългове не се исплатятъ въ продължение на годината, презъ която сж били разрѣшени кредититѣ, кредититѣ се унищожаватъ

и разноската може да се отнесе изново само слѣдъ разрѣшение на новъ кредитъ, по изложениия въ горния членъ начинъ.

Чл. 105. За всички просрочени дългове се съставляватъ писменни списъци по изложениия въ 95 чл. начинъ.

Чл. 106. Записватъ се като приходъ на хазната ввсенитѣ сумми срещѣ пощенски записи, исплащанieto на които не е било поискано отъ когото слѣдва, въ разстояние на три години отъ деня на предаванетоъ имъ въ пощенската станция.

Чл. 107. Записватъ се също въ приходъ на хазната, слѣдъ срокъ три годишенъ, всички сумми и други стойности, намѣрени въ пощенскитѣ писалища, запечатанъ въ писмата или не, които администрацията не е могла да предаде по назначение, и възвръщанieto на които не е било поискано отъ когото трѣбва.

Чл. 108. Тоя срокъ почва отъ деня, въ който сж оставени стойноститѣ въ пощенскитѣ станции.

Чл. 109. Пенситѣ и едноврѣмненни помощи, исплащанieto на които не е поискано въ продължение на двѣ години, се унищожаватъ въ полза на хазната и интересующитѣ се немогѣтъ да получатъ унищоженитѣ сумми, даже ако пенсията или помощта се поднови за напредъ.

Чл. 110. Всѣко налагане секвестро или запоръ отъ надлѣжнитѣ сѣдебни власти върху сумми, които хазната дължи на частни или длъжностни лица, се извършва въ ковчежничеството гдѣто сж испратени платежнитѣ заповѣди, или въ Финансовото Министерство (чл. 103).

ГЛАВА IX.

Главенъ отчетъ за финансовото положение на държавата и описитѣ на разнитѣ правителствени учреждения.

Чл. 111. Независимо отъ споменѣтия въ чл. 83 до 87 законъ за окончателното сключване на бюджета, Финансовото Министерство приготвява и представя ежегодно „главенъ отчетъ за Финансовото положение на държавата“, който съдържа всички операции по прихода и расхода на Княжеството презъ годината, както и финансовото положение въ началото и края на годината.

Поменѣтиятъ отчетъ е придруженъ отъ слѣдующитѣ обяснителни таблици:

а) вѣдомостъ за приходитѣ по параграфъ, която съдържа константиранитѣ за постѣпване права, постѣпилитѣ срещу тѣхъ сумми и останалитѣ за прибиране;

б) вѣдомостъ за разноститѣ по министерство, година, глава и параграфъ, която съдържа кон-

стантираниѣ права въ полза на кредиторитѣ, исплатениѣ сумми и оставлениѣ за исплащаніе;

в) вѣдомость за приходитѣ по окръжие и параграфѣ отъ бюджета;

г) вѣдомость за разности по ковчежничество и параграфѣ, отъ бюджета;

д) вѣдомость за бюджетнитѣ и врѣмenni операции, която съдържа препащанитѣ сумми изъ едною ковчежничество въ друго, авансираниѣ на Банката отъ хазната и повържтитѣ срещу тѣхъ сумми, дадениѣ взаимнообразно за земеделческитѣ касеси и други подобни;

е) вѣдомость по параграфѣ за приходитѣ отъ сключени бюджети;

ж) вѣдомость по бюджетъ и параграфѣ на исплатениѣ сумми за разности по сключени бюджети (чл 98);

з) вѣдомость за наличността въ ковчежничествата на 1 януарий и 31 декември отъ годината за която е отчета.

и) вѣдомость за първоначалнитѣ оклади отъ прямитѣ даждия и измѣненіята имъ;

і) вѣдомость за повърнатитѣ сумми, срещу повечече вземени, неправилно наложени и събрани берини и глоби, конфискации и пр.;

к) вѣдомость за всички търгове, контракти и спазарявания на сума по-голяма отъ 2000 лева.

Тая вѣдомость съдържа името и мѣстожителството на контрактующитѣ страни, срокътъ и главнитѣ условия на контракта;

л) списъкъ за всички стипендіанти било въ мѣстнитѣ, било въ заграничнитѣ училища, които се е издържатъ отъ правителството.

Списъка за стипендіантитѣ трѣбва да съдържа имената на ученицитѣ, фамилитѣ имъ, мѣсторождението имъ, училището въ което се учатъ, сумата, която имъ се отпуща и указа, съ който имъ се разрѣшава.

м) списъкъ за всички опредѣлени пенсии на чиновници, учители, поборници, свещеници и пр. отъ каквато категория и да сж;

н) списъкъ за всички субвенции презъ годината по обдържаніе народни училища, по литературни предприятія и други подобни.

Списъцитѣ за пенситѣ и субвенцитѣ трѣбва да съдържа тѣже, имената и фамилитѣ на заинтересованитѣ лица, мѣсторождението и мѣстожителството, сумата, която имъ се опредѣля, Но. и дата на указа и основаніето на което имъ се разрѣшава пенсията или субвенцията;

о) вѣдомость за всички държавни движими и недвижимы имоти, която объема мѣстонахождението на имуществото, вида му, пространството, приблизителната му стойность, за какво се употребява, дадено ли е въ аренда, концессия, или се

експлоатира отъ правителството, кому е дадено и съ какви условия, и

п) вѣдомость за наличнитѣ гаранции, която представя движението на суммата отъ гаранции презъ годината, а сжщо вѣдомость за всички гаранции въ недвижими имущества или поржчителства.

Чл. 112. За мобилитѣ и всички други принадлежности купени отъ държавни сумми, за правителствени учреждения, се съставятъ описи (обр. № 6) въ всѣко учреждение, отъ които се испращатъ, при истечението на всѣка година, по единъ екземпляръ въ Върховната Сметна Палата и въ съответствующето Министерство.

Чл. 113. За мебелитѣ и другитѣ движими предмети на двореца, на министерствата, на Народното Събрание и на Върховната Сметна Палата, описитѣ се турятъ ежегодно по единъ екземпляръ въ архивата на Фин. Министерство и въ Палатата.

Чл. 114. Закона за отчетността по бюджета отъ 28 януарий 1883 год. както и всички распореждания противорѣчущи на настоящия законъ се отмѣняватъ съ прилаганіето му въ сила.

II. Заповѣдаме, щото тоя законъ да се облече съ Държавенъ Печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и да се тури въ дѣйствие.

III. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Наштъ Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 8 януарий 1885 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

На първообразното приложение Държавенъ Печатъ, регистриранъ на 14 януарий 1885 год. подъ No. 34.

Подписалъ: Министръ на Правосъдието и назителъ на Държавенъ Печатъ: В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 365.

Господарю!

Честъ имамъ най-покорно да помоля Ваше Височество, на основание чл. 45 отъ Конституцията, да благоволите и утвърдите приетий отъ IV-то обикновено Народно Събрание, въ засѣданіето му отъ 17 декември минжлата 1884 год. „законъ за отчетността по бюджета“ и да подпишете приложенъ тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 8 януарий 1885 г.

Министръ на Финанситѣ: Каравеловъ.

Образецъ No. 1.

ПРИХОДЕНЪ БЮДЖЕТЪ

на Княжеството за 188..... финансова година.

Параграфи	Наименование на приходитѣ	Разрѣшено за при- бирание		Всичко
		Отъ постоянни приходи	Отъ врѣмenni приходи	

Образецъ No. 2.

Обяснителна таблица

къмъ приходний бюджетъ на Княжеството за 188... година.

[illegible]

Образецъ No. 6.

ИНВЕНТАРЬ

за дви́жимитѣ и недви́жимитѣ имущества на

[illegible]

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хавастъ).

11 януарий.

Римъ. Въ военнитѣ кръгове считатъ за належаще оккупиранието отъ Италия градецътъ Бейбулъ на сѣверъ отъ Ассабъ.

Агенцията Stefani опровергава обнародваното отъ Вѣнската „Най Фрайе Прессе“ извѣстие въ което се казваше, че Италия имала намѣрение да въспречетствова на Турция да окупира нѣкои пристанища на Червено море.

Камарата захванъ днесъ разискванието върху колониалната политика. — Ни единъ отъ министритѣ не говори. Разискването ще се продължи и въ вторникъ.

Г. Манчини е връчилъ на Френскій посланикъ една нота върху Египетскій въпросъ.

Парижъ. Въ вчерашнитѣ избори за сенатътъ републиканцитѣ печелятъ 22 мѣста. — Избора на дукъ де Брогли е пропаднълъ въ Ерскій департаментъ.

Извѣстията изъ Китай донасятъ, че въ опитванието си да занематъ едно китайско укрѣпление, находяще се на югъ отъ Келюнгъ, двѣ роти стрѣлци алжирянци сѣ имали 19 человекъ убити и 26 — ранени.

Лондонъ. В. „Times“ вѣрва, че Франция е наклонна да отстъпи на исказаното отъ Англия жалкние да се установи колективна гаранция отъ двѣтѣ държави въз основа на заемътъ отъ 1855 год., нѣщо, което би могло да исклучи всяко намѣсване на силитѣ въ управлението на Египетъ.

Парижъ. Слухъ се носи че било станало съглашение между Англия и Италия, щото Италия да поддържа Английската политика въ Египетъ, а пакъ Англия, отъ своя страна да позволи на Италия да занеме Массауахъ и да употреби влиянието си за да се въспречетствова на Турция да се неопира на това занемание.

Пеца. Вѣст. „Nemzet“ говори съ нѣкакво си предпазване за сключенъ между Пруссия и Руссия трактатъ за предаване престижиянитѣ, и казва че този договоръ ще бѣде подобръ прецѣпъ, ако има за цѣль да предопреди за въ бѣдѣ криманалнитѣ покушения.

15 януарий 1885 год.

Лондонъ. Daily News е получилъ изъ Египетъ телеграмма, въ която се казва, че Генералъ Стевартъ е пристигнълъ въ Ел-Метаммехъ.

Римъ. Вѣст. Tribuna казва, че Италианското правителство е много загрижено съ Английската експедиция въ Суданъ, понеже Италия се била задължила, съ силата на единъ сключенъ между нея и Англия трактатъ, да замѣсти Английскитѣ гарнизони въ пристанищата на Червено море, въ случай на несполука на Генерала Волзелея, и да дойде на помощ на Англичанитѣ.

Една втора експедиция Италиански войски съ назначение за Ассабъ ще трѣгне на 5 или 10 февруарий (н. с.)

Италианскитѣ войски сѣ занели вече пристанището Бейбулъ.

Мѣстнитѣ главатары сѣ ги приели приятелски.

Цариградъ. Счита се за належаще рѣшението на Султана върху въпроса за сключението на желѣзницитѣ. Понеже новитѣ Хиршови предложения нѣматъ никакъвъ шансъ да бѣдѣтъ приети, вѣроятно е че находящитѣ се на сключаване спогождения между Портата и Отоманската банка ще бѣдѣтъ утвърдени отъ Султина.

Римъ. Въ камарата на депутатитѣ, г. Манчини като отговаря на запитванията на колониалната политика, оправдава политиката на кабинета. Той каза, че Италия се задоволява да слѣдва примѣра на всичкитѣ велики държави и че тя не може да остане бездѣятелна въ борбата на цивилизацията противъ варварството и че правителството е длъжно и желае да слѣдва една колониална политика ограничена въ твърдѣ скромни граници.

Г. Манчини оборва възраженията на ония, които искатъ да кажѣтъ, че Италианското въ Червено море дѣйствование не принася никаква економическа или патъ политическа полза. Той особено се помѣчи да докаже, че страхътъ да се възбуди върху тая точка Английската завистъ е безосновенъ.

На свършване г. Манчини каза: Италия ще почита Statu-quo въ Средиземно море, но ако нѣкоя отъ силитѣ поиска да го измѣни съ доказание безопасността и привата на Италианскій народъ, Италия ще знае да вътаноуи равновѣсието.

Берлинъ. Комисията на конференцията ще се събере на частно засѣдание утрѣ.

„Сѣверната Германска газета“ обявява за съвършена измислица слухътъ, че конференцията била ужъ припзнала претенцитѣ на Англия върху Делтата на р. Нигеръ.

Парижъ. Г. Бодри д'Ассонсъ, поискалъ да запитъ правителството върху Тонкинскій въпросъ. — Туй запитване се е отложило за послѣ единъ мѣсець.

16 януарий.

Портъ-Саидъ. Италианскитѣ кораби „Америко-Венучи“ и „Готтардо“ трѣгнаха отъзаранъ за Червено море.

Римъ. Депутатската камара е одобрила първитѣ 4 члена отъ закона за конвенцитѣ по желѣзницитѣ.

Каиро. Една телеграмма отъ генерала Волзелъ извѣстява, че войскитѣ на генерала Стевартъ сѣ превзели Ел-Метаммехъ — а самъ генерала билъ тежко раненъ.

Друга една телеграмма донася, че колонната на генерала Стевартъ разбила възстаницитѣ на 7/19 януарий. Въ тази битка тя е имала 20 человекъ убити и 50 ранени. Града Ел-Метаммехъ не е билъ превзетъ, а Английскитѣ войски занели единъ островъ, който се намиралъ недалече отъ Ел-Метаммехъ. Малко по-горѣ отъ туй мѣсто се намирали 4 пароплуви, идущи отъ Хартумъ. Полковникъ Вилсинъ трѣгвалъ наскоро съ 2 пароплува за да се срещне съ Гордона, въ чието писмо съ дата 17/29 декемврий се казваше, че въ Хартумъ всичко отивало добръ.

 При настоящия брой се испраца 61, 62 и 63 кола отъ дневницитѣ на IV-то обикновено Нар. Събрание.